

221002 Rapport från tredje Söndagsfiket i Västra Sund!

En gråmulen oktobersöndag, med lätt regn då och då, dessutom under Mårtenshelgen, - det drar kanske inte så många gäster?, tänkte vi värdar på vägen ut i morse. Men det var ändå trettioålet gäster som hittade hit denna dag, inte illa!

Den första gästen var på plats redan kl. 10.00, sedan strömmade det till och från i ett jämnt flöde till framåt ett-tiden.

Brasan i kaminen var tänd, medan grillen denna dag fick stå ensam där ute. Vi satt inne i värmen, med kaffe och bröd, och kokkorv!

Här ses dagens värdar: Lajla Larsson, undertecknad Annelise Paulsen, Monika Karlsson och Margareta Tigér. Lajla och Monika är två systrar, medlemmar i PRO, medan jag och Margareta är med i SPF Jössebygden.

Då jag var en av de fyra medlemmar från de olika pensionärsföreningarna som denna dag hade tagit på oss värdskapet på hembygdsgården, så passade jag förstås också på att höra med gästerna om hur upplever det här projektet.

Alla hann jag förstås inte prata med, även om de var fler än som här blivit direkt citerade, och alla jag pratade med ville inte heller hamna på bild, men här nedan delar jag med mig av brottstycken av mina möten idag.

Till vänster: Kerstin Hildingsson och Evy Nilsson, båda PRO, var två av de morgontidiga. Kerstin som var här oäven förra söndagen, hade idag fått skjuts av Evy. Båda menar att det alltid är trevligt med umgänge på det här sättet, särskilt när man lever ensam. De kommer gärna tillbaka vid fler tillfällen, särskilt om det då också blir underhållning!

Peter Persman och Anna-Karin Sveder Persman kom också denna gång, - de har varit in här en stund varje söndag! De har inte åldern inne för någon pensionärsförening, men bor i grannskapet, och känner sig hemmastadda i hembygdsgården!

Peter menar att det är ett bra initiativ för att få ut folk till en miljö de kanske annars inte skulle ta sig till, med naturen, alla promenadmöjligheter, boulebana etc. Och förstås det viktigaste, det sociala, att få träffa lite nytt folk!

Leif och Ulla Sveder, till höger, är två andra gäster med långvarig anknytning till Västra Sund, ända sedan barndomen för Leifs del.

De är också medlemmar i SPF Jössebygden, även om de egentligen inte betraktar sig själv som några föreningsmännskor. Även de finner projektet på många sätt positivt, särskilt för sammanhållning och för att hålla bygden levande.

Gunilla Fors, Marianne Zell och Inga-Greta Nilsson, alla tre från PRO, tycker om att få tillfälle att komma ut. Inga-Greta var värd förra söndagen, och har varit här alla tre gånger hittills, och Gunilla Fors har varit här två gånger. Gunilla framhåller särskilt att det är bra att det är på söndagar, - annars veckans tråkigaste dag!

Alla tre tycker om att komma hit ut till Västra Sund, de har också många minnen härifrån från förr.

Glada Elisabeth Rydbäck och Lars Mickelsson, SPF Jössebygden, hade parkerat bilen i Jonsbol och promenerat hit sista biten, och de tänkte nog sig att gå en annan snoa också, före hemresan.

Tillgängligheten är just en sådan sak som många framhåller som bra med det här projektet.

Det finns så många olika alternativ!

Egen bil, cykel eller promenad i olika varianter till hembygdsgården, och sedan kan man vandra i skogen upp till utsiktsplatsen, eller bara gå runt i området, kanske till Blås ut eller till dammen, titta på alla nya hus som byggts.

Möjligheten till att få skjuts med taxi från torget, för den som har svårt att finna ett annat sätt att ordna resan ut, är också så värdefull! Det har utnyttjats flera gånger hittills, också idag! Taxin ut, och skjuts på annat sätt hem sedan!

Dagens mest långväga besök stod nog Ann-Marie Fischer Bouvin för, bosatt som hon är i Hamburg! Varje år besöker hon släkten i Arvika, där hon trivs, och uppskattar närheten till allt, småskaligheten. Om pensionärsföreningar i Hamburg har hon inte något att förtälja, - idag var hon nöjd gäst här, tillsammans med sin svåger, Uno Eriksson.

Sammanfattningsvis uttrycker gästerna att man framför allt uppskattar tillfället till att få komma ut, få mötas i lugn och ro, och särskilt då att kunna sitta ner en stund och samspråka med *nya* människor, som man annars inte skulle träffa. Stämningen blev väldigt avspänd, det kändes öppet och lätt.

Jag frågade också förstås mina med-värdar, hur de upplevde sin roll.

Lajla och Monika hade även fått uppdraget att i förväg fylla på förrådet på sin lott, och hade genom det lite mer att göra än vi andra, men de beklagade sig inte för det. Vi tyckte sedan alla att timmarna i hembygdsgården förflöt snabbt och lätt, - det är *inte* ett betungande uppdrag att vara värd! Bara trevligt!

Vid dator och kamera,
Annelise Paulsen